(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 4, 26. årgang, april 2024 - Pris 35 kr.

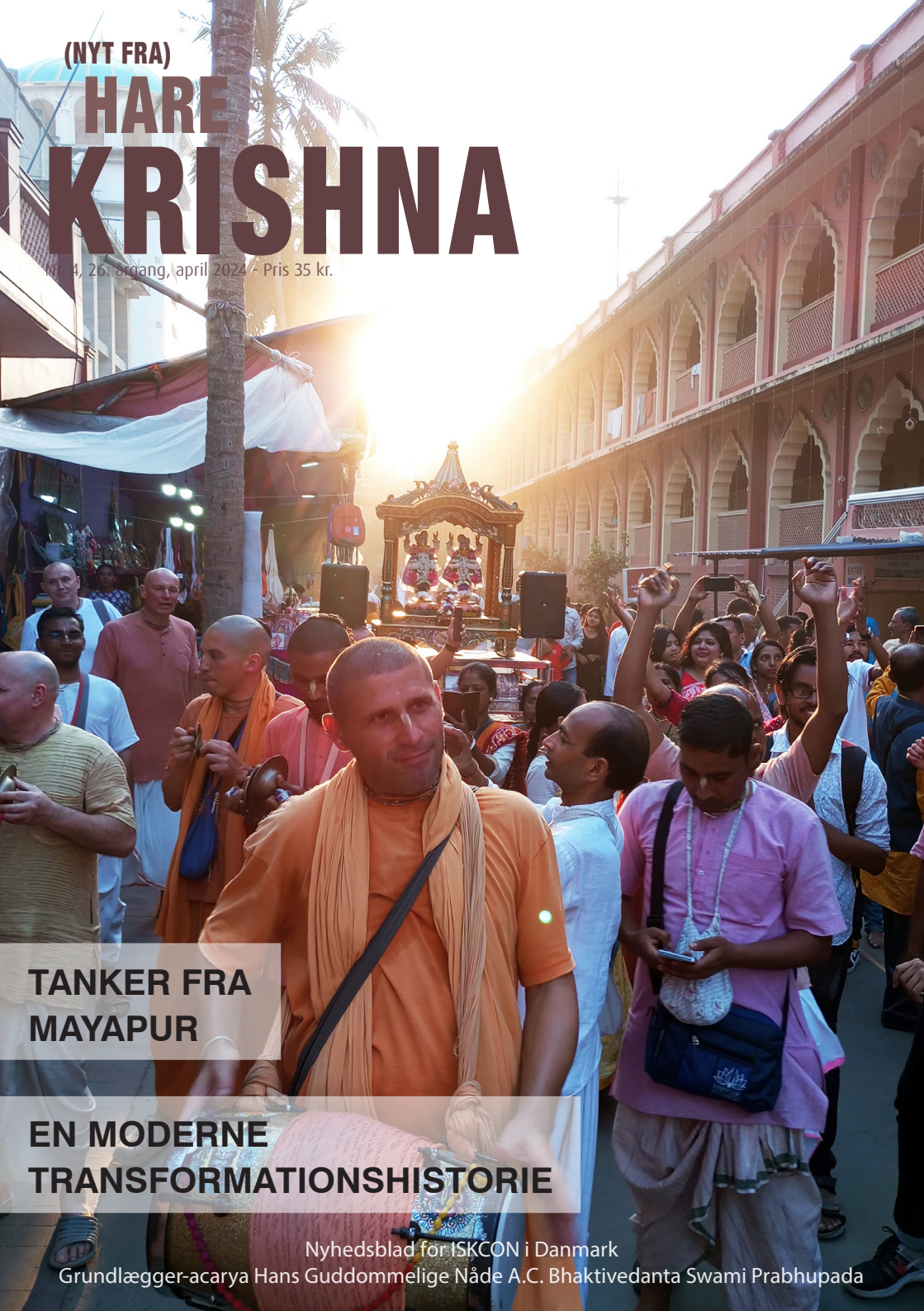

TANKER FRA MAYAPUR

EN MODERNE TRANSFORMATIONSHISTORIE

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Hilsener fra Mayapur

Både forside og bagside prydes af billeder fra Mayapur, der har haft ISKCON-verdenens opmærksomhed den seneste måned. Sidst i februar åbnede den ene fløj af det nye TOVP-tempel (Temple of Vedic Planetarium), og åbningshøjtidelighederne blev fulgt over hele verden. I dette blad nævnes det kun kort på bagsiden, men alle opfordres til at gå ind på Youtube mv. og se optagelser fra denne milepæl i vaisnavismens historie.

Forsidebilledet er også fra Mayapur og taget af Janardana Prabhu, der denne gang skriver fra Mayapur, se side 5.

En anden stor artikel er fortsættelsen af interviewet med Ciranjiva Prabhu, der fortæller om sin tid i Danmark i 1980- og -90'erne. Specielt spændende er historien om, hvordan de store Deiteter af Sri-Sri Gaura-Nitai kom til Danmark og blev indviet i templet på Frederiksberg i 1987 (se side 9).

Læg også mærke til omtalen af en ny dansk bogudgivelse, *Fra punk til munk*, der fortæller om Raghunath Prabhu, der gik fra at være en verdenskendt punk-musiker til at blive Hare Krishna-munk og inspirerede tusindvis af hardcore punktilhængere til at leve rene liv med vegetarisme og ingen stoffer og alkohol, den såkaldte Straight-edge bevægelse, der også tæller medlemmer blandt nuværende danske Hare Krishna-hengivne. Læs mere side 15.

God fornøjelse og Hare Krishna. Ld.

KALENDER

Tirsdag	2.4	Srivasa Panditas fremkomst
Fredag	5.4	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Papamocani Ekadasi)
Lørdag	6.4	Bryd fasten mellem 6:26–6:51 Sri Govinda Ghosh' bortgang
Lørdag	13.4	Sri Ramanujacaryas fremkomst
Søndag	14.4	Tulasi Jala Dan begynder.
Onsdag	17.4	Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomst (faste til middag eller solnedgang)
Fredag	19.4	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Kamada Ekadasi)
Lørdag	20.4	Bryd fasten mellem 5:51–10:43
Tirsdag	23.4	Sri Balarama Rasayatra Sri Krishna Vasanta Rasa Sri Vamsivadana Thakuras fremkomst Sri Syamananda Prabhus fremkomst
Tirsdag	30.4	Sri Abhirama Thakuras bortgang
Fredag	3.5	Srila Vrindavana Dasa Thakuras bortgang
Lørdag	4.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Varuthini Ekadasi)
Søndag	5.5	Bryd fasten mellem 5:17–10:30
Onsdag	8.5	Sri Gadadhara Panditas fremkomst
Fredag	10.5	Aksaya Trtiya. Candana Yatra begynder (fortsætter i 21 dage)
Tirsdag	14.5	Jahnu Saptami Tulasi Jala Dan slutter
Torsdag	16.5	Srimati Sita Devi, Herren Sri Ramas hustrus, fremkomst Sri Madhu Panditas bortgang Srimati Jahnava Devis fremkomst
Søndag	19.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Mohini Ekadasi)
Mandag	20.5	Bryd fasten mellem 4:49–10:21
Tirsdag	21.5	Sri Jayananda Prabhus bortgang
Onsdag	22.5	Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst (faste til middag eller skumring)

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt

3 Srila Prabhupadas side

5 Tanker fra Mayapur

9 Interview med Ciranjiva Prabhu

13 Karma-yoga

15 Ray Raghunatha Cappo

17 Stilfærdigt selvsikker

18 Jahnus side

20 Køkkenside

22 Brevkasse

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2024, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

SANSENYDELSE GÅR IKKE SAMMEN MED YOGA, 2

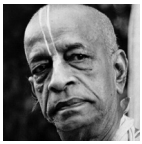

af Srila Prabhupada

Dette er anden del af en klasse, som Srila Prabhupada gav den 14. februar 1969 i Los Angeles over Bhagavad-gita 6.2-5. Første del blev bragt i sidste nummer. Der bliver løbende læst fra Bhagavad-gita, og Prabhupada kommenterer det.

Jeg har mange gange fortalt historien om Dhruva Maharaja, der som et fem år gammelt barn blev krænket af sin stedmoder. Han sad på sin fars skød eller forsøgte at komme til det, men hans stedmoder sagde: "Hov, du må ikke sidde på din fars skød, for du er ikke født fra min mave." Fordi han var en *ksatriya*-dreng, tog han det som en stor fornærmelse, selv om han kun var fem år gammel. Han gik derfor hen til sin egen mor: "Mor, min stedmoder har krænket mig på den måde." Han græd. Moderen svarede: "Hvad kan jeg gøre, min kære dreng? Din far elsker din stedmoder mere end mig. Hvad kan jeg gøre?" "Nej, jeg vil have min fars kongerige. Fortæl mig, hvordan jeg kan få det." Moderen svarede: "Min kære dreng, hvis Krishna, Gud, velsigner dig, kan du få det." "Hvor er Gud?" Hun svarede: "Tja, vi har hørt, at Gud er ude i skoven. Store vismænd går derud og finder Ham." Så han tog ud i skoven og gennemgik streng askese, og han så Gud. Men da han så Gud, Narayana, var han ikke længere ivrig efter at få sin fars kongerige. Han sagde: "Min kære Herre, jeg er tilfreds, helt tilfreds. Jeg ønsker ikke mere noget, ikke engang min fars kongerige." Han gav sammenligningen med, at "Jeg søgte efter nogle småsten, men nu har jeg fået nogle værdifulde juveler." Det betyder, at han var helt tilfreds.

Når man virkelig forbinder sig med Gud, føler man sig millioner gange mere tilfreds end ved at nyde denne materielle verden. Det er Gudserkendelse. Det er fuldkommenheden af *yoga*. Fortsæt.

Hengiven: Forklaring: "Når man er helt engageret i Herrens transcendentale kærlighedstjeneste, er man tilfreds i sig selv og således ikke længeret involveret i sansetilfredsstillelse eller frugtstræbende aktiviteter. I modsat fald vil man være involveret i sansetilfredsstillelse, siden ingen kan leve uden at være aktiv."

Prabhupada: Ja, det er pointen. Vi er nødt til at have en form for beskæftigelse. Vi kan ikke stoppe med at handle. Her kan vi nævne det samme eksempel med, at man ikke kan afholde et barn fra at handle eller være aktiv. Vi er levende væsener, og af natur kan vi ikke lade være med at handle. Det er ikke muligt at stoppe aktiviteter. Man siger normalt: "Lediggang er roden til alt ondt [*an idle brain is a devil's workshop*]." Hvis vi ikke har nogen god beskæftigelse, tvinges vi til at engagere os selv i nonsens, ligesom et barn bliver et spoleret og forkælet barn, hvis det ikke er beskæftiget med at blive uddannet. På samme måde har vi to bestillinger: enten materiel sansetilfredsstillelse eller Krishnabevidsthed/*bhakti-yoga*/*yoga*. Hvis jeg ikke handler inden for *yoga*-systemet, vil jeg nødvendigvis være optaget af sansetilfredsstillelse. Og hvis jeg har travlt med sansetilfredsstillelse, kan der ikke være tale om *yoga*. Fortsæt.

Hengiven: "Uden Krishnabevidsthed vil man altid være engageret i selvcentrerede eller udvidet selviske aktiviteter. Men en Krishnabevidst person kan gøre alt for at tilfredsstille Krishna og derved være helt utilknyttet til sansetilfredsstillelse. Har man ikke denne erkendelse, bliver man nødt til på mekanisk vis at undslippe materielle ønsker, før man kan blive ophøjet til *yoga*-stigens øverste trin."

Prabhupada: "*Yoga*-stigen." *Yoga* bliver her sammenlignet med en stige. Det er ligesom med trappetrinene i et stort højhus. Hvert skridt er et skridt fremad. Det er et faktum. Hele stigen kan kaldes *yoga*-systemet, men en person kan være på femte trin, en anden på trin nummer 50, en tredje på nummer 500 og en fjerde på toppen af huset. Så selv om hele stigen kaldes *yoga*-systemet eller trappestigen, kan den, der er på femte trin, ikke siges at være på samme niveau som personen, der er på trin nummer 50. Og den, der er på trin nummer 50, kan ikke sammenlignes med ham, der er på trin nummer 500. På samme måde vil man i *Bhagavad-gita* finde *karma-yoga*, *jnana-yoga*, *dhyana-yoga* og *bhakti-yoga*. Det udtrykkes med ordet *yoga*, for hele *yoga*-stigen er forbundet med den øverste etage. Hvert system er forbundet med Gud, Krishna, men det betyder ikke, at alle mennesker er på den øverste etage. Den, der er på den øverste etage, må forstås at være i Krishnabevidsthed. Andre er kun på femte trin eller trin nummer 50 eller 500. På den måde kaldes det samlede system en stige. Fortsæt.

Hengiven: Vers nummer fem: "Man må udfri sig selv ved hjælp af sit sind og ikke degradere sig selv. Sindet er den betingede sjæls ven såvel som hans fjende." [*Bg*. 6.5]. Forklaring: "Afhængig af sammenhængen refererer sanskritordet *atma* til krop, sind og sjæl. I *yoga*-systemet er både sindet og den betingede sjæl specielt vigtige. Eftersom sindet er det centrale punkt i udøvelsen af *yoga*, refererer *atma* her til sindet. Formålet med *yoga*-systemet er at beherske sindet og trække det væk fra tilknytning til sanseobjekter. Det understreges her, at sindet skal trænes på en sådan måde, at det kan udfri den betingede sjæl fra uvidenhedens dynd."

Prabhupada: Formålet med *astanga-yoga-ens* system, dvs. det ottefoldige *yoga*-system med *dhyana*, *dharana* osv., er at beherske sindet. Medmindre sindet beherskes [er der ingen *yoga*]. I begyndelsen bliver det sagt, at et menneske skal ophøje sig med sit eget sind. Sindet er som kusken, og kroppen er som vognen eller bilen. Hvis man beder sin chauffør: "Kør mig hen til det Krishnabevidste tempel," vil chaufføren køre én derhen. Hvis man beder chaufføren: "Kør mig hen til den bar," vil chaufføren køre én derhen. Chaufførens opgave er at køre os hvorhen, vi ønsker det. På samme måde er sindet chaufføren. Hvis man kan beherske sindet, er det ens ven. Men hvis sindet tager magten fra os og tager os hen, hvor det vil, er vi færdige. Så er chaufføren vores fjende. Men hvis chaufføren handler på vores ordre, er han vores ven. I virkeligheden betyder *yoga*-systemet at beherske sindet på en måde, så det vil handle som vores ven og ikke som vores fjende.

Ret beset handler sindet som min tjener. Jeg har en smule frihed, for jeg er en uadskillelig del af den Højeste, der har fuld uafhængighed, og derfor har jeg en smule uafhængighed. Sindet styrer den uafhængighed. Sindet kan sige: "Godt, lad mig tage hen til det Krishnabevidste tempel," og sindet kan sige: "Hvad er Krishna for noget pjat. Lad os tage hen på en bar." Sindet driver os. Derfor handler vores Krishnabevidsthedsbevægelse om at fæstne sindet på Krishna. Det er alt. Så kan det ikke gøre andet end at agere som en ven. Det har ikke spillerum til at give plads til andet. Så snart Krishna sidder i sindet, er det ligesom med Solen. Så snart der er solskin, og Solen er på himlen, er der intet spillerum for mørket. Mørket er ingen mulighed. Mørket vil aldrig stille sig foran Solen. På samme måde er Krishna ligesom Solen. Hvis vi holder Krishna i sindet, vil *maya,* mørket, aldrig kunne komme ind. Det er det førsteklasses *yoga*-system. Det er fuldkommenheden af *yoga*-systemet. Hvordan kan den, hvis sind er så stærkt, at det ikke vil give lov til nogen form for nonsens at komme ind, falde ned? Når sindet er stærkt, eller chaufføren er stærk, kan han ikke tage os noget sted hen, medmindre vi ønsker det.

(Fortsættes i næste nummer)

TANKER FRA MAYAPUR

af Janardana Dasa

Vi er nu i Mayapur Dhama, som vi ankom til for tre dage siden. Luften er dejlig ren her på grund af de åbne vidder i denne landlige del af Vestbengalen 150 km nord for Calcutta langt væk fra industri, storbylarm og forurening. Da de hengivne først kom her for over 50 år siden med Srila Prabhupada, var området bare opdyrkede marker uden nogen form for bebyggelse. Det er næsten ikke til at forestille sig nu. Jeg var her for første gang for 30 år siden, og meget har ændret sig.

Mayapur for 50 år siden

For at komme til Mayapur kan man snart glæde sig til at kunne køre ad en firsporet motorvej. Men hvorfor bygge en firsporet motorvej i et landdistrikt i Vestbengalen? Motorvejen går fra Calcutta op til Krishnanagar, der blot er en lille by 10-15 km fra Sridhama Mayapur. Den vestbengalske delstats regering har med denne motorvej villet lette 150 km transport til Mayapur fra Calcutta. Før skete turen ad en landevej, men vil for fremtiden være rustet til mere trafik, når TOVP åbner. Da jeg kom i Mayapur i 1994 og 1997, var Bengalen ledet af kommunister. De havde et anstrengt forhold til ISKCON, men det har ændret sig. Nu er regeringen ikke længere kommunistisk, men så favorabel, at man investerer milliarder af rupier for at facilitere ISKCON's projekter. Da de hengivne først kom til Indien, var mange indere af den overbevisning, at de hengivne var CIA-agenter. ISKCON's templer blev blot refereret til som de fremmedes tempel. Meget har ændret sig. ISKCON's templer er nu mere populære end nogensinde.

På grund af vejkaos ankommer vi sent, forstøvede og udmattede. Vi prøver at finde vej igennem det tilstødende *grihastha*-område uden for ISKCON's område, men farer vild. Området har vokset sig meget stort, siden jeg var her sidst for syv år siden. Det er ikke det eneste, der har vokset sig stort. Uanset om man betragter det nye tempel, TOVP [Temple of Vedic Planetarium], på afstand, tæt på, indefra eller delvist, er det uvirkeligt stort. Til den fremtidige drift af dette nye tempel i Mayapur, et tempel, der bedst kan beskrives som ragende ind i himlen, får man virkelig brug for mange hengivne, der kan bo omkring templet. Hvis Rama-templet i Ayodhya var et tilløbsstykke, er én ting sikkert. De får brug for den nye firsporede motorvej mellem Calcutta og Krishnanagar. Selv om størrelsen af TOVP, vores slagskib, er i en klasse for sig selv, er nyheden kun så småt begyndt at sive ud af Bengalen. Med fuldførelsen af dette tempel vil Panca Tattvas varelager af årsagsløs barmhjertighed flyde til

alle sjæle i Kali Yuga. Sammen med de store politiske forandringer i Indien og frigørelse fra fortiden som engelsk koloni vil vi med garanti allerede i vores livstid være vidne til Indiens forvandling til Bharata(varsa).

Srila Prabhupada sagde, at hvis 1 procent af Jordens befolkning er hengivne, vil det forvandle planeten i denne hårdt tiltrængte tidsalder. Der bor næsten 1,5 milliarder mennesker i Indien. De fleste identificerer sig med *sanatana*-kulturen, og mange af dem chanter allerede jævnligt. Hvis blot 5% af inderne tager til Krishnabevidsthed, vil det således ændre planeten. I Indien er der derfor ikke tale om overbefolkning. Når vi tjener Krishna, vil halvguderne, der er Krishnas umiddelbare budbringere og alle Hans tjenere, levere alle elementer. Bhumi vil blomstre og give alt, hvad der er behov for.

Hver gang den Højeste Herre træder ind i Sin egen materielle skabelse, tilrettelægger Hans utallige energier alt til Hans nydelse akkurat, som når et statsoverhoved besøger en anden nation. Længe i forvejen sørger regeringen og dens mange repræsentanter for, at alt er planlagt, når besøget finder sted. I Kali Yuga er Krishna til stede i form af *Srimad-Bhagavatam* og det hellige navn.

Det endelige mål med *sanatana-dharma* er, at vi, de levende væsener i den materielle verden, kan komme tilbage til den åndelige verden. Vejledning til, hvordan vi kommer tilbage, bliver givet i Veda-teksterne. Veda er sanskritordet for viden, og i Srila Prabhupadas bøger kan verden nu finde standarden for Veda-teksterne i Kali Yuga. Srila Prabhupadas bøger kan ikke kun forvandle Indien, men hele verden. Nødvendigt er det at læse dem. Bedre er det at forstå dem, og endnu bedre er det at undervise andre i dem.

I *Bhagavad-gita* (4.2) siger Sri Krishna:

evam parampara-praptam
imam rajarsayo viduh
sa kaleneha mahata
yogo nastah paran-tapa

"Således blev denne højeste videnskab modtaget gennem discipelrækken, og de hellige konger forstod den på den måde. Men i tidens løb blev successionen brudt, og derfor er videnskaben, som den er, tilsyneladende gået tabt."

Vi har ingen hellige konger, men nu har Indien statsledere, der vil forvandle landet til Bharata. Det er Kali Yuga, men princippet er stadig, at hvad en stor mand gør, vil blive fulgt af den menige mand.

Vaisnava-traditionerne blev med buddhismens udbredelse for 2.500 år siden og *advaita*-filosofiens udbredelse for 1.500 år siden udvandet. Derefter fulgte 800 års muslimsk destruktion og ydmygelse og 170 års engelsk slaveri, hvor andre religioner blev påtvunget den indiske befolkning. Vaisnavisme var under massiv påvirkning, og kun små lommer overlevede. Mange traditioner og tekster er gået tabt for evigt. Bhaktivinoda Thakura måtte for mere end 150 år siden i Bengalen anstrenge sig for at opdrive en *Caitanya-caritamrita*. Mange gamle skrifter var i en dårlig forfatning og ikke nemme at finde. Teksterne fandtes kun på de originale palmeblade, der er meget følsomme for elementernes påvirkning. Uden Veda-teksterne er der ikke noget fundament for en *vaisnava*-kultur.

Herren Caitanya Mahaprabhu instruerede Sine disciple i at kommentere og uddybe indholdet i først og fremmest *Srimad-Bhagavatam*, der var den primære tekst, og som også var intakt. *Acaryaerne* efter Mahaprabhu har arbejdet utrætteligt på at nedskrive de religiøse *vaisnava*-doktriner og deres konklusioner. De har komponeret sange, skrevet tekster og kommenteret.

Derfor spiller ISKCON, der er en *siksa-sampradaya*, en essentiel rolle i *sanatana-dharmas* udbredelse og genetablering i form af viden og *mantraer*, der både skal bevares og præsenteres for eftertiden. Det var Srila Prabhupadas primære opgave at gøre denne litteratur tilgængelig for det engelsktalende publikum. Srila Prabhupada oversatte først og frem-

Mayapur i dag

mest *Bhagavad-gita* og *Srimad-Bhagavatam*, og hans disciple er fortsat med at oversætte og udgive tusindvis af bøger efter ham. Alle de tidligere *acaryaers* bøger og udgivelser er efterhånden blevet oversat. Mange af de gamle sanskritteksters på palmeblade bliver der også gjort et stort arbejde for at bevare og digitalisere.

ISKCON er på den måde hovedet på *sanatana-dharma*-kroppen. På mange hellige steder, på universiteter, ved turistattraktioner, på togstationer og ved store begivenheder bliver Prabhupadas bøger distribueret. BBT i Indien vil gerne have faste bogudstillinger ved alle hellige steder. Så hvis nogen har lyst til at opleve nektaren af at distribuere Prabhupadas bøger fra et bogbord i Indien, skal jeg gerne formidle kontakten. Prabhupadas bøger giver mening overalt, fordi de i essensen siger alt om disse hellige steder.

Uden hovedet er kroppen blot en formålsløs maskine, og Indien er ikke længere et underudviklet land, men en af de største økonomier i verden, og der er rigeligt med kvalificeret arbejdskraft. Den hjerne, som verden har brug for, kan fås ved at forstå Srila Prabhupadas bøger. De er så kraftfulde, at selv uden hengivne ville man kunne starte en Satya Yuga ved blot at følge opskriften. Prabhupadas bøger findes nu på over 80 forskellige sprog. Alle, der distribuerer dem, får øjeblikkeligt Mahaprabhus specielle nåde, der er en højere smag for hengiven tjeneste.

Når vi siger ISKCON, er det næsten synonymt med Srila Prabhupada. Ligesom hans succes bestod i at blot følge hans åndelige mesters instruktioner, vil vores succes opnås, når vi blot følger Srila Prabhupadas instruktioner. Som vi ved, lykkedes det ham på meget kort tid og overmenneskelig vis at etablere et internationalt samfund af hengivne. På grund af hans renhed er hans ISKCON fortsat med at sprede sig som ringe i vand. Han trænede personligt sine disciple. I utallige breve instruerede han dem, og han rejste sammenlagt Jorden rundt tolv gange for at se til og opmuntre sine disciples arbejde. Han sørgede for, at de trivedes, og for dem var han alt. Inspireret af hans eksempel ofrede de deres liv for at videreføre hans visioner. Han viste

aldrig tegn på at være udmattet selv i sin høje alder og fortsatte altid ufortrødent. Selv om han flere gange blev ramt af hjertestop og slagtilfælde, holdt det ham ikke tilbage i hans arbejde.

Som *acarya* trænede han alle som ledere, der underviser ved deres eget eksempel. Srila Prabhupada lærte os at være tro mod institutionen og tog egentlig aldrig ære for noget selv, men udtrykte kun, at han blot tjente sin egen *guru-maharaja*, Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura. Srila Prabhupada satte altid Krishna og aldrig sig selv i centrum for sin succes. Ved sit eget eksempel underviste Srila Prabhupada ikke kun sine disciple, men også alle sine seriøse tilhængere til enhver tid. Srila Prabhupada var den person, der bragte Krishnabevidsthed til Vesten, og derfor bør al ære gå igennem ham. Ingen Prabhupada, ingen Krishna. Prabhupada skabte et samfund ved at sætte standarder for ledelse, musik, *vaisnava*-opførsel og etikette, madtilberedelse osv.

ISKCON har også sat en høj standard for tempeltilbedelse, og vores templer i Indien er højt værdsatte. Når nye templer bliver bygget, lokker det investorer til. Huspriserne stiger i de områder, hvor der ligger eller bliver bygget nye templer.

ISKCON's templer har sat nye standarder for *kirtana* i Indien og er derfor meget tiltrækkende. Hare Krishna-*mantraet* er substansen i Krishnabevægelsen. Ingen funktion er komplet uden sangen af Krishnas navne. For folk i almindelighed verden over og selvfølgelig også i Indien er ISKCON synonymt med Hare Krishna. Der findes i Indien mere end 700 templer og centre, der er den åndelige verdens ambassader og konsulater, hvor man kan lære om hengiven tjeneste.

Hellige steder er populære rejsemål i Indien. Familier rejser i store grupper på kryds og tværs af Indien. Srila Prabhupada var en visionær, men nåede kun at grundlægge fem templer i Indien inden sin bortgang. Både for templerne i Vrindavana, Mayapur og Juhu (Mumbai) valgte han lokationer, der ikke var oplagte til at starte med. Men sidenhen er Mayapur bare vokset, og det samme er Vrindavana og Mumbai, så de tre templer ligger nu helt perfekt. Det er en god ting at vide, hvor man skal placere sit tempel i Indien, men alle templer bliver udflugtsmål, og der findes to millioner af dem.

Srila Prabhupadas strategi med at bringe vestlige hengivne til Indien var fuldstændig genial. Vestlige hengivne er til alle tider en af de helt store attraktioner, og man behøver ikke at være fotogén. Men man skal huske, at man repræsenterer Srila Prabhupada.

Srila Prabhupada havde visioner om *vaisnava*-uddannelsesinstitutioner. *Vaisnava*-filosofi er blevet introduceret så langt væk som på Oxford. Oxford sætter den højeste standard inden for akademiske institutioner. Med tiden bliver det populært at studere vaisnavisme i Indien. Men universiteter har været brugt i stor stil til at rekruttere blandt de studerende. Mange af de ledende hengivne i Indien i dag kommer fra førende tekniske universiteter.

Selv om ikke alle indere finder deres egen kultur interessant endnu, er der stadig håb. Vi har mødt mange, der er rejst til Mellemøsten for at arbejde for så at tage til Krishnabevidsthed dér. Hengivne, i særdeleshed Jayapataka Swami, har rejst dertil igennem en årrække og præsenteret Krishnabevidsthed. I både Kuwait og Dubai er der nu store ISKCON-forsamlinger.

Mens jeg sad og skrev dette, er Ugra Narasimhas nye tempelrum i TOVP blevet åbnet den 2 marts. Bare denne ene mindre fløj af TOVP er det største Narasimha-tempel i Bharata, Indien. Hans alter er af sort marmor med ornamenter af guld. Søjlerne er dækkede af rød og grøn marmor. Gulvet er med marmormosaik i alle farver af sten importeret fra alle dele af verden. Storslået og elegant. Han vil de næste mange hundrede år kunne tilbedes i disse smukke omgivelser. Endnu en milesten er blevet rundet.

INTERVIEW MED CIRANJIVA PRABHU, 2

af Lalitanatha Dasa

I vores afdækning af ISKCON Danmarks historie lavede jeg den 17. oktober 2023 et interview med Ciranjiva Prabhu, der fra sidst i 1970'erne til op i 1990'erne var en del af den danske yatra og i en lang periode tempelpræsident for templet i København.

Første del af interviewet sluttede med, at han begyndte at fortælle om, hvordan Govindas restaurant blev startet i begyndelsen af 1990'erne. Han fortæller videre:

Ciranjiva: Det er interessant, at da vi begyndte at grave i kælderen for at skabe plads til et prædikerum, fandt vi en masse skeletter der. Det viste sig, at huset var bygget oven på en kirkegård eller massegrav fra 1600- eller 1700-tallet, hvor København gentagne gange blev ramt af pestepidemier. Vi fik fat på Citresvara, spøgelsesuddriveren, der lavede et stort *yajna* for at rense stedet. Nationalmuseet og nogle arkæologer kom også og lavede undersøgelser og trak vores arbejde i langdrag.

Da vi åbnede Govindas, kom pressen og aviserne og skrev om det. Vi var vist den eneste helt rene vegetarrestaurant i København på den tid. Når vi havde tilbud, f.eks. 50% rabat, stod folk i kø ude på gaden og hele vejen rundt om hjørnet. Jagannatha var ude og dele løbesedler ud hver dag. Det gik godt, og vi havde også en lille butik, som denne ældre mataji, Amrta, stod for. Det var hun dygtig til.

ISKCON drev Govindas Vegetarrestaurant på Farimagsgade fra 1992 til 2008.

Før vi startede restauranten, havde vi et problem med naboerne til templet på Frederiksberg. Vi måtte holde op med at have søndagsfester, som vi ikke havde i en periode. Da restauranten åbnede, besluttede vi at holde søndagsfest der. Jeg husker stadig den første søndagsfest. Vi stillede alle stolene og bordene ind bagest i lokalet, gjorde gulvet rent, og så gav jeg klassen. Jeg var ret skuffet over fremmødet. To unge fyre og to indiske damer var de eneste gæster. Jeg var ikke særlig begejstret. Men så tænkte jeg på, at Bhaktisiddhanta havde sagt til Prabhupada, at hvis der ikke var nogle, skulle han prædike til væggene. Jeg justerede min tankegang og tænkte: "Nu har Krishna sendt dem her, så jeg må gøre mit bedste." Det sjove var, at disse fire alle blev faste hengivne. De to fyre var Parigraha og Niels, der endte med at hjælpe med at køre radioen i en årrække, plus Suddha og Uma, der har været vores trofaste hengivne siden dengang. De to fyre købte også hele sæt af *Srimad-Bhagavatam*. Det viser, at det ikke altid handler om at have en stor flok. Man gør sit bedste, og Krishna udveksler.

Bauneholm

Ciranjiva begyndte dernæst at tale om Bauneholm, et stort landsted uden for Hillerød, der blev købt i 1993 og var ISKCON's tempel indtil 2002, hvor det blev flyttet tilbage til København til den nuværende adresse på Skjulhøj 44 i Vanløse.

Ciranjiva: Vi havde problemer med naboerne på Frederiksberg, og der var en masse pres på mig fra GBC om, at jeg var nødt til at finde et andet sted, et sted uden for byen. I byen ville vi have det samme problem overalt med naboer. Maharudra og jeg begyndte derfor at kigge på forskellige landsteder, men alle bygningerne var meget gamle og ville koste alt for meget at sætte i stand. Så dukkede Bauneholm op. Jeg så på det og fortalte Harikesa om det. Han fløj ind, så stedet og sagde: "Køb det." Der var praktisk taget intet, der skulle gøres på det sted. Alting var der. Køkkenet var perfekt til vores anvendelse, og der var en stor festsal, som vi kunne bruge som tempelrum. Harikesa sagde, at vi skulle købe det, og jeg svarede, at vi ingen penge havde. "Hvor meget har I brug for?" spurgte han. Jeg svarede: "Mindst 10% til udbetalingen." Han sagde: "Jeg giver jer et lån." Det var det. Han fløj ind og fløj ud igen, og vi havde gjort en handel. Jeg måtte hurtigt til tegnebordet og regne ud, hvordan vi kunne få råd til dette sted, og hvordan vi skulle køre det. Sådan endte vi på Bauneholm. Han elskede virkelig det sted. Han fortalte mig, at hvis vi kunne udvikle det med tiden, kunne det blive bedre end Korsnäs. Korsnäs havde ikke så mange faciliteter i begyndelsen, men blot nogle få hytter. Her havde vi nu alle disse værelser og et område til *brahmacarierne*.

Der var selvfølgelig mange ting, vi aldrig havde tænkt på, såsom spildevandssystemet. Det var ikke beregnet til at have så mennesker boende der. Harikesa gav mig igen et lån til at få det ordnet. Så var der varmeanlægget. Vi fik sat pillefyr og solvarme op. Lånte han os også til det?

Ld: Nej, det klarede vi selv. Staten gav os også noget til alternativ opvarmning.

Ciranjiva: Han investerede så mange penge i den bygning. Alle de professionelle musikstudier. Hvis vi havde lejet studierne ud, kunne det have været en rigtig god indtægt for templet. Professionelle musikere kunne være kommet, og Ian kunne have arrangeret det alt sammen.

Fra Bauneholm omkring 1999

Men hvorom alt er, så meget er blevet sagt og gjort. Hvorvidt det var et godt projekt eller ej, kan diskuteres, men ISKCON Danmark betalte aldrig lånene tilbage. Harikesa faldt væk i 1998. På det tidspunkt var jeg allerede tilbage i Malaysia. Jeg kom tilbage og blev udnævnt til en af bestyrerne for Visva Toshani-fonden, hvor Harikesa havde opbevaret en større formue. Vi havde møde for at finde ud af, hvad der skulle ske med resten af kapitalen. I relation til Danmark besluttede vi os for at afskrive hele templets gæld. Når det kom til stykket, kom pengene fra templerne via *guru-daksina* og meget andet. I Tyskland oprettede de Govinda Natur, der stadig kører den dag i dag, med penge derfra.

Ld: I Heidelberg?

Ciranjiva: Heidelberg ja. De naturkonfekter, de laver, blev alt sammen startet med et lån fra Harikesa. Vi afskrev 700.000 for dem. Vi gav penge til Bhakti Vijnana Swami fra Rusland. Navina Nirada havde brug for penge til at færdiggøre *sankirtana*-huset i Mayapur. Dem fik han. Nu hævder, at det er hans eget. Men i virkeligheden tilhører det *sankirtana*. Det er ikke hans personlige hus, for han betalte ikke for det.

Installeringerne af Deiteterne

Dernæst talte vi om, hvornår københavnstemplets små Deiteter af Sri-Sri Gaura-Nitai blev indviet. Efter sidste års interview med Dasavatara konkluderede vi, at det var den 16. marts 1985. Men Ciranjiva gjorde opmærksom på, at det kan det umuligt have været. Han kom tilbage til Danmark den 1. januar 1985, og da var Deiteterne der allerede. Vi blev enige om, at så må datoen have været den 16. marts 1984, og Dasavatara og Ayati må være blevet gift dagen efter den 17. marts 1984, for Dasavatara husker, at de blev gift dagen efter installeringen.

Sri-Sri Gaura-Nitais indvielse på Frederiksberg i 1987

Herefter begyndte Ciranjiva at fortælle om, hvordan de store Deiteter kom til København.

Ciranjiva: Med hensyn til de store Deiteter af Gaura-Nitai, tror jeg, at det er den historie, de fleste ønsker at høre. De kom i 1987. Jeg ville hele tiden have store Deiteter. Man kan klæde Dem rigtigt flot på, og De er mere tiltrækkende for folk end små Deiteter. Så jeg bad om tilladelse fra Regionalrådet til at få store Gaura-Nitai Deiteter.

Smita Krishna Maharaja insisterede, at hvorfor fik vi ikke Jagannatha, Baladeva og Subhadra? Jeg svarede: "Nej Maharaja, vi har allerede Gaura-Nitai. Vi skal ikke have et nyt sæt Deiteter. Vi vil bare have større Deiteter. Det skal mere eller mindre være den samme tilbedelse og ikke et nyt sæt Deiteter."

I mit sind var jeg altid tiltrukket af de meget smukke marmor-Deiteter af Gaura-Nitai i Vrindavana. Jeg tog til Indien med Dem i tankerne. Jeg vidste, hvor og hvordan jeg skulle få fat på Dem. Jeg spurgte rundt og talte med forskellige hengivne, men de frarådede mig alle at anskaffe Deiteter af marmor. De ville være skrøbelige, og hvis De først gik i stykker, ville vi få en masse problemer med at erstatte Dem osv.

Jeg havde ingen Plan B. Jeg var i Mayapur hele tiden, indtil jeg tog af sted til Vrindavana, hvor jeg stadig ingen anelse havde om, hvordan jeg skulle få fat på nye Deiteter. I Vrindavana besøgte jeg Ganga Prasad for at købe *sarier* og *dhotier* til de hengivne. Jeg kiggede over gaden, hvor der lå en *murti-walla*, og så uden for butikken et sæt Deiteter af Gaura-Nitai på en pæn størrelse. Jeg var med det samme tiltrukket af Dem. Jeg tænkte, at disse Gaura-Nitai er virkelig meget smukke. Jeg fik Kirtiraja til at komme med mig, og jeg talte med butiksindehaveren: "Jeg vil gerne have Deiteter som Dem der, men bare større." Vi forhandlede om prisen. Jeg mener, at den kun var på 12.000 rupier. Det var ikke særlig dyrt, selv om det selvfølgelig var mere dengang. Jeg skulle af sted om ni dage, men fortalte dem, at jeg skulle rejse om otte dage. "Kan I klare det?" De tænkte over det og sagde ja. De arbejdede herefter på Dem hver dag. De kørte i tre skift døgnet rundt. Jeg ville tage derhen hver dag med Kirtiraja for at holde øje med arbejdet. Som det skred frem, tænkte jeg, hvor fantastisk det var, at De manifesterede Sig for øjnene af mig.

Da De endelig var færdige, afleverede forretningen denne store kasse med Deiteterne nedenunder i receptionen i gæstehuset til Krishna-Balarama-templet. Alle undrede sig over, hvad denne kasse, der stod der i to eller

tre dage, var for noget. Jeg var nemlig i mellemtiden taget til Delhi i to dage for at købe sarier. Vi besøgte den mest berømte saributik i Nordindien, Ram Chandra Krishan i Chandni Chowk i det gamle Delhi. Premarasa havde taget mig med dertil før. De har virkelig dyre sarier. Vi købte silkesarier til at lave tøj til Deiteterne af og kom tilbage.

Jeg husker, hvordan jeg det år blev nogle ekstra dage i Vrindavana for at vente på, at Deiteterne blev færdige, mens de andre hengivne tog af sted. Jeg sendte alt det, jeg havde købt til butikken og til de hengivne og templet, med dem, men min indtjekningsbaggage og håndbagage var stadig meget tunge. De hengivne gik ind i lufthavnen, men kunne ikke komme få lov til at tjekke ind. Mens jeg ventede udenfor, ringede de til mig, og jeg gik ind til dem. Lufthavnspersonalet sagde: "Det vejer for meget." Jeg sagde: "Nej, noget er tungt, noget vejer ikke så meget, og måske det hele udligner sig." Jeg diskuterede frem og tilbage. En af embedsmændene spurgte så: "Hvor kommer I fra?" Jeg svarede: "Danmark." Han sagde: "Nej, hvor kommer I fra nu?" Jeg svarede: "Vrindavana." "Aha, Bhagavan Sri Krishna. Fint, tag af sted," og de hengivne gik alle igennem.

Men jeg havde ingen anelse om, hvordan jeg skulle få Deiteterne med til Danmark, for jeg havde 60 kg indtjekket bagage og måske 20 kg til håndbagagen, ligesom min kone også havde det. Plus nu havde vi måske 100 kg ekstra. Deiteterne var meget tunge. Jeg anede ikke, hvad jeg skulle gøre. På dagen, hvor vi skulle af sted, tog vi tidligt ind til Delhi.

Jeg kom ind i lufthavnen og mødte en schweizisk hengiven. Jeg fortalte ham om mit problem, og han svarede: "Vent, det skal vi nok ordne." Han gik rundt og spurgte og kom tilbage: "Det er i orden, jeg har nok folk til at tage denne bagage." De skulle alle tilbage til Vesten og havde ikke så meget bagage, så vi kunne kombinere det.

Men da vi skulle tjekke ind, fik vi at vide: "I kan ikke have dette med på alle disse forskellige afgange, for de ender op alle mulige steder. I er nødt til at være på den samme afgang til København. I kan ikke dele vægten på den måde." Så igen hang jeg på den. Jeg forsøgte at tjekke ind, og en mand sagde: "Du er nødt til at betale for disse 160 kg." Men han fortsætte: "Godt, jeg vil lade dig ind med 60 kg indtjekket. Men du skal betale for 100 kg." Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre, og jeg ville ikke diskutere for meget, for jeg havde 20 kg mere i min håndbagage. Men så kom jeg i tanke om noget: "Hovsa, jeg har jo et kreditkort fra min tid med The Art Dogs i Sverige." Jeg brugte kreditkortet og betalte. Det kostede mere end selve Deiteterne, 13.000 rupier. Det var 130 rupier for hvert kg. Der var ingen vej udenom.

Vi fløj med Aeroflot, og da vi kom ind på sovjetisk luftrum, skulle vi alle gå fra flyet. Da jeg gik ned fra flyet, kiggede jeg ind i bagagerummet og så, at kasserne var der. Jeg var lettet: "Gaura-Nitai kommer tilbage med mig."

Så ankom vi til København. Jeg kan stadig ikke huske, hvordan min kone og jeg fandt ud af at transportere hele dette læs til lufthaven i Delhi eller få det ud igen og op på en bagagevogn i København. Sammenlagt havde vi mere end 200 kg, og jeg var også ret spinkel dengang. Men vi klarede det, og derefter var det symaraton. Vi nåede at lave syv dragter.

Ld: Med din kone?

Ciranjiva: Min kone var hovedpersonen, og Aprameya hjalp også med maratonsyningen. Så syv sæt tøj, og derefter arrangerede vi indvielsen. Harikesa var syg i Sverige og kunne ikke komme, så jeg inviterede Suhotra Swami og Smita Krishna Swami som hovedgæsterne, ligesom Krishna Ksetra Prabhu, Premarasa Prabhu og Krishnadas Prabhu fra Holland kom og hjalp med installeringen. Vi installerede Dem, og sikke en fantastisk *kirtana* vi havde bagefter.

Det første alter på Frederiksberg var lavet af Maharudra. Jeg tog med ham hen til en butik, hvor man kunne leje værktøj på timebasis. Vi tegnede et enkelt design, og han lavede hele alteret. Da Deiteterne så først var installerede, lyste De det hele op, og det var så meget lettere for de hengivne at relatere til Dem.

KARMA-YOGA

BHAKTI-YOGA I HJEMMET

af Rohininandana Dasa (Oversat af Jesper Frydenlynd)

I *Bhagavad-gita* (12.8-12) giver Herren Krishna flere barmhjertige rettesnore til gavn for alle os mennesker i forskellige situationer. Den første anvisning, Krishna giver, er denne: "Blot fokusér dit sind på Mig, Guddommens Højeste Personlighed, og engagér hele din intelligens i Mig. Således vil du med sikkerhed altid leve i Mig." (*Bg*. 12.8) Denne instruktion er tiltænkt en person, der allerede er avanceret på *bhakti-yogaens* vej, en person, der har udviklet spontan tiltrækning til at tjene Krishna (*raganuga*).

For en person, der endnu ikke har udviklet denne spontanitet, anbefaler Herren *vaidhi-bhakti* eller hengiven tjeneste i praksis: "Min kære Arjuna, O vinder af rigdomme, hvis du ikke kan fæstne dit sind på Mig uden afvigelse, følg da *bhakti*-yogaens regulerende principper, for på den måde vil du udvikle et ønske om at nå Mig." (*Bg*. 12.9) Ved at følge dette råd vil man blive renset og stige til niveauet af kærlighed til Gud.

For en person, der er uforberedt eller ude af stand til at praktisere sådanne *bhakti-yoga*-principper, anbefaler Herren Krishna *karma-yoga*, ofring af ens arbejde: "Hvis du ikke kan følge reglerne for *bhakti-yoga*, prøv da blot at arbejde for Mig, for ved at arbejde for Mig vil du komme til det fuldkomne stadie." (*Bg*. 12.10) I forklaringen til dette vers foreslår Srila Prabhupada, at vi er "sympatiske over for udbredelsen af Krishnabevidsthed." Han skriver:

"Der er mange hengivne, der arbejder for at sprede Krishnabevidsthed, og de har brug for hjælp. Så selv om man ikke direkte kan følge reglerne og forskrifterne for *bhakti-yoga*, kan man forsøge at bistå det arbejde. Alle bestræbelser kræver jord, kapital, organisering og arbejdskraft. Ligesom man i forretningsverdenen har brug for et sted at være, kapital at bruge af, arbejdskraft og organisering for at kunne vokse, er der brug for det samme i Krishnas tjeneste. Den eneste forskel er, at man som materialist arbejder for sin egen sansenydelse. Det samme arbejde kan imidlertid gøres for at tilfredsstille Krishna, og så er det en åndelig handling. Hvis man har penge nok, kan man hjælpe til med at bygge et kontor eller et tempel for at udbrede Krishnabevidsthed. Eller man kan støtte udgivelsen af blade og bøger. Der er forskellige områder, hvor man kan engagere sig, og man bør være interesseret i sådanne aktiviteter. Hvis man ikke kan ofre resultaterne af alle sine handlinger, kan man stadigvæk give en vis procentdel til udbredelsen af Krishnabevidsthed. Den slags frivillig tjeneste til fordel for den Krishnabevidste sag vil hjælpe én til at komme til et højere niveau af kærlighed til Gud, hvorefter man bliver fuldkommen."

Overgangsfasen

Karma-yoga er således en overgangsfase mellem det materielle og det åndelige. Srila Prabhupada forklarede mere om dette punkt under en forelæsning i Mayapur i 1974: "Yoga betyder at forbinde sig med Krishna. *Bhakti-yoga* betyder en direkte forbindelse, men der er også *karma-yoga*, der også er *yoga*, men bare ikke ren *yoga*. *Karma-yoga* betyder ifølge *Bhagavad-gita* (9.27):

yat karosi yad asnasi yaj juhosi dadasi yat
yat tapasyasi kaunteya tat kurusva mad-arpanam

Hvad end det er, man allerede gør, kan det ofres til Krishna. I begyndelsen kan man måske ikke forstå ren *bhakti-yoga*. Derfor anbefales *karma-yoga*. Det er ligegyldigt, hvad man laver. I den position, man er i, kan man blive hengiven. Mennesker interesserer sig for alle mulige forskellige slags arbejde. Derfor siger Krishna, *yat karosi* – det er lige meget, hvad man laver. Og hvordan bliver det så til *karma-yoga*? *Tat kurusva mad-arpanam*: "Man giver det til Mig."

Lad os sige, at man er forretningsdrivende og tjener mange penge. Krishna siger, at når man er knyttet til sit arbejde, kan man fortsætte med det, men man bør give pengene til Ham. Dét

er *karma-yoga*. På den måde tjener man ikke pengene og bruger dem på sin egen sansetilfredsstillelse. Slynglerne siger, at det er *karma-yoga.** Det er det ikke. Nej, her er essensen af *karma-yoga*: Det er underordnet, hvad man laver, men det endelige resultat bør gives til Krishna. Et andet sted siger Krishna: *karmany evadhikaras te ma phalesu kadacana* – man kan fortsætte med sine gøremål, men man skal holde op med at forvente frugten af sit arbejde. Han siger indirekte, at frugten af alt arbejde bør gives til Ham – *ma phalesu kadacana*.

Lad os forestille os, at vi dyrker et flot mangotræ. Der vil vokse frugt på træet, men ifølge *Bhagavad-gita* bør vi ikke selv tage denne frugt. Man fristes til at tænke: "Jamen, jeg har dyrket sådant et dejligt mangotræ gennem så mange år, og nu er frugten der endelig." Men Krishna siger – *ma phalesu kadacana*: "Tag ikke frugten." Men hvem tager så frugten? Den falder jo til jorden og rådner? "Nej," siger Herren Krishna. "Tag den ikke selv, men giv den til Mig." Dét er *karma-yoga*.

Det er ikke sådan, at frugten skal gå til spilde. *Karmier* er meget knyttede til materielle aktiviteter, og for dem anbefales *karma-yoga*. Det handler om at være forbundet med Krishna på den ene eller anden måde. Det er en meget fin præstation at arbejde hårdt, tjene penge og give dem til Krishna. Det er en stor ofring. Så gennem *karma-yoga* kan man også tilfredsstille Krishna – og det er alle menneskers egentlige pligt."

"Ikke ved gerninger alene"

Som *karma-yogi* arbejder man ikke blot for Krishna uden samtidig at avancere i sin forståelse af og kærlighed til Ham. At arbejde hårdt for nogen kræver en vis hengivenhed og kærlighed. Uden denne hengivenhed eller *bhakti* kan man ikke udføre nogen form for *yoga*. Derfor er *karma* (arbejde) plus *bhakti* lig med *karma-yoga*. Når man praktiserer *karma-yoga*, bør man forsøge at tilføje principperne for *bhakti-yoga* til sit liv så meget, som man praktisk kan opretholde dem. Gradvist vil man stige til niveauet for ubetinget, ubesmittet, uforstyrret tjeneste til Krishna – det særegne træk ved *bhakti-yoga*, det øverste trin på "yogastigen". Hvis vi følger Krishnabevidsthedens praktiske metoder seriøst og drager fordel af den hjælp, som den barmhjertige Herre Krishna tilbyder os, kan vi alle opnå ren hengiven tjeneste til Krishna i vores liv.

En flittigt citeret kristen leveregel siger: "Det er ikke ved gerninger alene, at man kan komme ind i Guds rige." *Karma-yoga* er ikke blot "gerninger", men gerninger, der ofres til Gud. Hvis vi forsøger at tjene Herren Krishna, Den Højeste Person, gennem vores daglige arbejde – vores gerninger – gengælder Han ved at række Sin nåde ud og gradvist befri os fra frugtstræbende ønsker og vanen med at udføre almindelig karmisk aktivitet. I den henseende er det gamle ordsprog "Gud hjælper dem, der hjælper sig selv" så afgjort sandt.

I *Bhagavad-gita* forklarer Herren, at selv om den materielle krop ikke er vores sande jeg, kan og bør den bruges i handlinger med det formål at behage Ham. Åndeligt liv af enhver art bør aldrig frembringe dovenskab eller ugidelighed, hvor man forventer Guds nåde samtidigt med, at man sygner hen i inaktivitet eller engagerer sig i selviske sysler.

Krishna bad aldrig Arjuna om at se passivt til på stridsvognen, selv om Arjunas modstandere allerede var besejret af Herrens almægtige ønske. Tværtimod skulle Arjuna arbejde hårdt som et redskab for Krishna og dernæst tage æren. Hvis vi anstrenger os og arbejder hårdt, vil Krishna uvægerligt hjælpe os, men Han ønsker først at se, hvor flittige og omhyggelige vi er i vores anstrengelser.

Hvis vi er på det stadie, hvor *karma-yoga* er stedet for os at begynde vores fremskridt mod ren *bhakti*, bør vi omhyggeligt læse *Bhagavad-gitas* tredje og femte kapitel samt attende kapitel, vers 42-47. Det vil hjælpe os med rent praktisk at forstå, hvordan vi kan være Krishnabevidste i hvert eneste øjeblik af vores hverdag.

*: Sådanne mennesker arbejder ganske enkelt for sig selv og deres familier og hævder derefter frækt, at de er *karma-yogier*. Her irettesætter Srila Prabhupada på det kraftigste sådanne uærlige mennesker.

RAY RAGHUNATHA CAPPO - EN MODERNE TRANSFORMATIONSHISTORIE

af Jesper Frydenlynd

Ny bog med Raghunath, kendt som sangeren fra Krishna-punk-bandet Shelter, er netop udkommet på dansk.

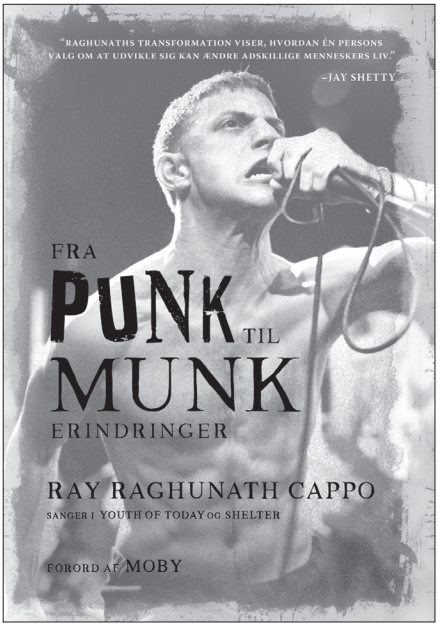

Fra litteraturen kender vi de store transformationshistorier som Frankenstein, Dr. Jekyll og Mr. Hyde, Alice i Eventyrland og Orlando. En person gennemgår dele eller komplette transformationer enten på grund af omverdensforhold eller skelsættende personlige oplevelser. Vi kender det også fra filmens verden med talrige plots om mordere, der forvandles til frelsere. Teaterverdenen er nærmest bygget op omkring netop denne dramaturgi. Det er med andre ord et ultrastærkt kulturfænomen, som vækker en række urinstinkter i os og på sin vis slukker en tørst iboende dybt inde i os. Ray Raghunath Cappos livshistorie er på mange måder lige netop dét – en moderne transformationshistorie, som er både interessant og inspirerende. Dén livshistorie udkommer nu i bogform med titlen *Fra punk til munk*.

Vi har nok alle tænkt tanken at avancere eller endda nå til tops inden for, hvad end vi nu beskæftiger os med. Det kan være drevet af ønsket om hæder, magt, ambition eller noget helt fjerde. Men de færreste af os i den vestlige verden har gennemgribende interesse i at forstå de helt dybere lag, som rækker langt ud over den almene egeninteresse. For unge Rays vedkommende blev han sendt ud på det dybe vand i en meget tidlig alder og dermed tvunget til at tage stilling til nogle af livets allerstørste spørgsmål. Spørgsmål, en almindelig amerikansk teenager normalt ikke stiller.

Allerede som 18-årig dannede Ray Cappo punkbandet Youth of Today, som var fortalere for principperne om ren livsførelse, vegetarisme og selvbeherskelse – et afgørende band inden for punk-subgenren straight edge-hardcore. Som unge i 1980'ernes USA var det i sig selv uhørt, men punkens destruktive og kvalmende nihilisme gjorde det nemt for Ray Cappo og resten af bandet at definere det modgående, positive åndehul. På kort tid blev Youth of Today utroligt populære, spillede for tusindvis af unge fans over hele USA og en decideret straight edge-bevægelse voksede sig stor i både USA og Europa. Ray Cappo var pludselig blevet en anerkendt skikkelse i en spirende undergrundsscene på vej mod mainstream. Han stod på en scene med en mikrofon i hånden og skreg sine budskaber ud, men alligevel var han ikke tilfreds. Berømmelsen og succesen havde ikke ført den lykke med sig, han havde forestillet sig. Det havde faktisk kun efterladt ham med en følelse af tomhed. Dette sammenfaldende med hans fars pludselige komatøse tilstand fik Ray til brat at forlade bandet og sit succesfulde pladeselskab og købe en enkeltbillet til Indien i

Shelter og Raghunath på Roskilde Festival i 1996

jagten på svarene på livets store spørgsmål.

Her levede han blandt munke i bl.a. Vrindavana og Kolkata og omfavnede den rige åndelige kultur, han opdagede i landet. Med sin katolske opvækst og store interesse for det spirituelle fandt han hurtigt svar på mange af de spørgsmål, han havde gået med i sine teenageår. Han blev derfor initieret i 1988 i Vrindavana, hvor han modtog navnet Raghunath Das. Da han senere vendte gennemgribende forandret tilbage til USA, dannede han bandet Shelter i 1990 – et band dedikeret til at sprede et budskab om håb gennem *bhakti-yoga*. Han gik fra punk til munk, som hans erindringsbog så fint er navngivet.

Bandets besætning bestod af *brahmacarier* med Raghunath i front. De turnerede flittigt i både USA, Sydamerika, Asien og Europa og blev efter et par år signet til et stort pladeselskab og opnåede både radio- og tv-airplay flere steder i verden. I virkeligheden var det indtil da en fuldstændig uhørt mikstur – fræsende, larmende og hurtig hardcore punk med Krishnabevidste tekster rundt på beskidte natklubber og både små og halvstore spillesteder i verden. Derudover sørgede bandet endda for *prasadam* før koncerterne, *kirtan* efter og selvfølgelig et omfattende salg af *Bhagavad-gita* og Srila Prabhupadas bøger i merchandiseboden. Krishnacore lod til at være kommet for at blive.

Men to på hinanden følgende hændelser fik på ny Raghunath til at stoppe brat op – henholdsvis en nær-dødsoplevelse i Brasilien, hvor han nær druknede, og kort tid efter en fatal tourbusulykke i USA, som resulterede i en længerevarende aflysning af Shelter-aktiviteter. Det var tid til at bremse op og revurdere.

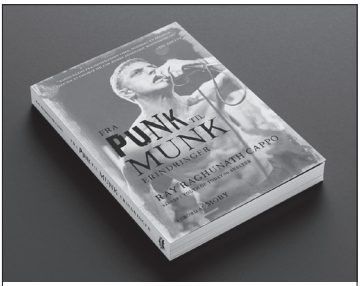

Den danske oversættelse af bogen, "Fra punk til munk – erindringer", udkommer den 9. april 2024 på forlaget Screaming Books. Bogen koster 300 DKK i butikkerne, men er eksklusivt til salg igennem *Nyt fra Hare Krishna* og templet i København til kun 200 DKK.

Raghunath besluttede at ringe til Radhanath Swami, som allerede dengang havde sin base i Mumbai, for at høre, om han måtte komme og gøre tjeneste i *asramaen*. Dagen efter sad han i flyet mod Indien, og et *guru*-elev-forhold mellem de to blomstrede op og har nu stået på i knapt 30 år.

Mens Shelter stadig eksisterer den dag i dag – og rigtig meget endda på Radhanath Swamis opfordring– er det ikke længere Raghunaths primære aktivitet. Hans primære aktivitet må siges at være hans hudløst ærlige forkyndelsesarbejde. Om det er hans populære podcast *Wisdom of the Sages* (m/ Kaustubha Das), hans yogalæreraktiviteter eller sågar hans turnéer med Shelter, peger hans kompas altid i retning af, hvordan han kan inspirere mennesker til at optage en

(Fortsættes side 19)

STILFÆRDIGT SELVSIKKER

af SB Kesava Swami

Jeg er klar til en måneds pause fra computere, møder og administrative opgaver (selv munke kan ikke undslippe disse ting!). Ved at drage fuld fordel af højtidssæsonen rejser vi landet rundt og deler åndelig visdom i form af tusindvis af bøger, der skal distribueres. De ældgamle skrifter er "stof til eftertanke" i en fortravlet verden. Vores omtrentlige rute: London – Norwich – Hull – Sheffield – Lincoln – Chesterfield – Stafford – Nottingham – Derby – Mansfield – Leicester – London (og en masse mindre byer ind imellem!). I sidste uge afleverede jeg bøgerne hos vores hold de forskellige steder i landet. Synet af knapt 4.000 bøger stablet fra gulv til loft var en smule forbløffende og tankevækkende! *Vil det være muligt at stå i en travl bymidte, stoppe tilfældige folk og inspirere de udkørte shoppere til seriøst at overveje højere sandheder? Har vi været for ambitiøse og bestilt for mange bøger til vores lager? Vil folk virkelig være interesserede? Hvor får vi selvtilliden fra til at løfte sådan en opgave?*

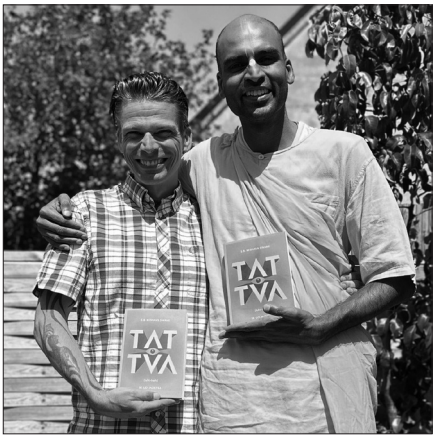

De moderne selvudviklingsguruer lærer os, at selvtillid kommer indefra. Du skal "tro på dig selv". Hvis du er sikker, vil andre være sikre – din bevidsthed skaber virkeligheden. De fortæller os, at vi skal være optimistiske med hensyn til vores evner, være stolte af vores styrker og have overbevisningen om, at alt er muligt, hvis vi prøver hårdt nok. Denne "materielle selvtillid" kan muligvis fungere i et begrænset omfang i kort tid. En sådan selvtillid, der er rodfæstet i selvsikkerhed, vil dog gradvist tømmes. Til sidst indser vi, at vi ikke er, hvad vi pumpede os selv op til at være. I sin storhedstid proklamerede Muhammed Ali stolt: "Jeg er den største." Senere i livet indså han sin dårskab og erklærede sig selv som den største tåbe for at have overvurderet sin position så voldsomt. Ægte selvtillid kommer fra ydmyghed. Vi indser vores iboende begrænsninger, men opnår en dyb overbevisning gennem at vide, at forsynets almægtige vilje er på vores side. Med en sådan transcendental opbakning er alt muligt. For dem, der er "stilfærdigt selvsikre" med deres sandhed rodfæstet i ydmyghed og afhængighed, kan ufattelige ting i denne verden opnås. Stolthed, selvtilfredshed og håbløshed findes ikke i deres ordbog. Da de kun ser sig selv som redskaber, er deres arbejde at skrinlægge deres egen dagsorden og stolthed og i stedet lade den guddommelige magi manifestere sig.

Jeg forsøger at lære kunsten at være en "stilfærdigt selvsikker" goodwill-ambassadør. Ved at få adgang til *Bhagavad-gitas* visdom kan mennesker blomstre på alle niveauer: fysisk, følelsesmæssigt, socialt og vigtigst af alt åndeligt. Det er velfærdsarbejde på en ny måde. Jeg håber, at jeg kan spille bare en lille rolle i at forbinde mennesker til dette åndelige kraftcenter.

"Blot afhæng af Mig i alle aktiviteter og arbejd altid under Min beskyttelse. Vær i en sådan hengiven tjeneste helt bevidst om Mig." (*Bhagavad-gita* 18.5)

FORTJENER MENNESKEHEDEN AT BLIVE UDSLETTET?

af Jahnu Dasa

Menneskeheden bliver udslettet hele tiden. Der er givetvis altid mennesker på planeten, men civilisationer kommer og går. Hvor er det gamle Egypten? Hvor er romerne? Hvor er perserne? Mange civilisationer er kommet og gået, selv inden for de sidste 5.000 år.

Faktum er, at des mere syndfuld en civilisation er, desto hurtigere vil naturen udradere den.

På nuværende tidspunkt i historien har menneskeheden valgt at skabe en slagterikultur på Jorden. De to største industrier i verden er våben og kød. Som nummer tre kommer psykofarmaka. Det er klart, at når de tre største menneskelige forretninger i verden profiterer på død og ødelæggelse samt sindsyge, taler vi ikke om en oplyst civilisation.

Den nuværende menneskelige civilisation er som en kræftknude, der skaber et helvede på planeten for naturen og hendes indbyggere. Sådan en kultur vil heldigvis ikke vare længe.

I en ikke så fjern fremtid, når naturen har udslettet den nuværende forbrugerkultur, vil der opstå en tid med Krishnabevidsthed i hele verden. Det er blevet forudsagt i Vedaerne for denne Kali Yuga.

Universet varer i lige så lang tid som skaberguden Brahma lever, nemlig i 311 billioner år. Vi er ca. halvvejs gennem Brahmas liv, så der er stadig 155 billioner år tilbage. I den tid vil utallige menneskelige civilisationer komme og gå.

Den nuværende forbrugerkultur vil blot blive husket som et kortvarigt mareridt. Egypterne holdt deres civilisation gående i næsten 3.000 år. Efter dem kom romerne, der klarede at holde deres kultur gående i 900 år, selv om de var rimeligt degradede.

Man kan sige, at jo mere en kultur er i godhedens kvalitet, desto længere varer den, og jo mere en kultur er i uvidenhed, jo kortere varer den. Både egypterne og romerne tilbad halvguder, så de var mere i godhedens kvalitet.

Krishna siger: "Mennesker i godhedens kvalitet tilbeder halvguder. De, der er i lidenskabens kvalitet, tilbeder dæmoner, og de, der er i uvidenhedens kvalitet, tilbeder ånder og spøgelser." (*Bg*. 17.4)

Sammenlignet med det har vi den moderne kultur, som vi kan sige blev startet af amerikanerne efter Anden Verdenskrig. Den har ikke engang varet i 100 år endnu, og ingen tror på, at den vil vare i endnu 50 år. Den er simpelthen så destruktiv mod naturen og hendes indbyggere, at den ikke vil vare længe. Den moderne kultur er helt igennem domineret af uvidenhed, så naturen er allerede nu i gang med at udslette den.

Visnu siger: "Når nogen har en aversion mod halvguderne, der repræsenterer Gud, når nogen er imod Vedaerne, der giver al viden, imod køerne, *brahmanaerne*, *vaisnavaerne* og de religiøse pricipper og yderst set imod Mig, den Højeste, vil han og hele hans civilisation bliver udslettet uden varsel." (*Srimad-Bhagavatam* 7.4.27)

Heldigvis spreder Srila Prabhupadas mission sig som en steppebrand over hele planeten. ISKCON er en direkte efterkommer af den *bhakti*-bevægelse, der begyndte med Gud Selv, der steg ned for 500 år siden som Caitanya Mahaprabhu. Dette sker kun en gang hver Brahmas dag. En af Brahmas dage består af 1.000 *yuga*-cycler på hver 4,32 millioner år, så Brahmas dag varer i alt 4,32 milliarder år.

Gud stiger med andre ord personligt kun ned på Jorden hver 4 milliarder år. Eftersom vi er heldige nok til at være blevet født som mennesker kun 5.000 år efter, at Krishna var

her, har vi en tendens til at glemme, hvor sjældent det er for en sjæl at blive født som menneske.

Den nuværende Kali Yuga er én ud af 1.000 Kali Yugaer, hvor Gud personligt viser Sig på planeten for at udvise Sine lege og for at give *Bhagavad-gita*. Og når som helst at Krishna stiger ned, kommer Han altid 4.500 år senere som Caitanya Mahaprabhu for at frelse folk med Hare Krishna-*mantraet*.

I den nuværende Kali Yuga vil der være en periode på 10.000 år med Krishnabevidsthed. Den periode begyndte for 500 år siden, da Caitanya Mahaprabhu steg ned i Bengalen.

Det er selvfølgelig en proces, der tager nogen tid, så det vil blive værre, før det bliver bedre. Det er klart, at naturen først må befri sig selv for den nuværende ugudelige forbrugerkultur, før den gyldne tidsalder for alvor kan komme i gang.

Ikke desto mindre kan vi med sindsro erklære, at det er meget heldigt at være blevet født i denne særlige Kali Yuga kun 500 år efter, at Gud var her.

(Fortsat fra side 16)

bhakti-praksis, og hvordan han kan lede folk i retning af de hellige skrifter og Gudsbenådede lærere. Han kaster sin egen historie, sine egne utilstrækkeligheder, sin oprigtighed og sin egen proces ind i mikset og fremstår på den måde som et overordentligt relaterbart eksempel, der hele tiden peger i retning af *parampara*. På den måde gør han det nemmere for nye interesserede at tage de første skridt på *bhakti-yogaens* vej.

Selv om Raghunath endnu ikke har rundet de 60, og det derfor kan virke tidligt med en erindringsbog, er det som om, at han i denne livstid allerede har levet adskillige liv. Det vidner "Fra punk til munk" om og er som sådan en fascinerende transformationshistorie. Den viser, hvor langt man kan nå med mod og dristighed, men samtidig fortæller den også om succesens slagsider, hvis det åndelige pejlemærke ikke er indstillet korrekt. I bogen er der bl.a. en superfin samtale mellem Satyaraja Das (Steven Rosen) og Raghunath, hvor Satyaraja giver Raghunath en lektie for livet: "Næste gang du er på scenen, så se om du gør det for at *tjene* Gud eller for at *være* Gud!" Så simpel en påmindelse ændrede hele Raghunaths perspektiv og evne til at spotte *maya* på lang afstand.

Fra punk til munk er spækket med den slags fine og lærerige samtaler, og bogen er fortalt med både varme, ærlighed og humor. Den excellerer i tre sammenhængende spor – det personlige, det musikhistoriske og det åndeligt bevidste. Den er på den måde spraglet og farverig som Raghunath selv. De fremstående eksempler med at give afkald på materiel storhed, hvis det ikke er gavnligt for en selv eller andre, er virkelig værdifulde. Det er her, det moderne transformationshistoriske aspekt kan lære os at navigere bedre mellem det materielle og det åndelige. Raghunath har vist vejen og minder os hele tiden om, at når han kan, kan vi alle. Vi er alle "bulede dåser", og det vigtige er, at det vigtigste altid skal forblive det vigtigste.

(Fortsat fra side 21)

Steg bittermelonskiverne i en smule olie eller ghee, indtil de er brune. Tag dem op med en hulske og lad dem afdryppe.

Opvarm majsolie eller ghee i en stor gryde over middelvarme. Tilsæt spidskommen og laurbærblade og steg, indtil spidskommenfrøene bliver en anelse mørkere. Tilsæt krydderipastaen og steg, til den næsten er tør. Hæld vand eller væske i og bring i kog. Tilsæt alle grønsagerne, bring dem i let kog og kog dem, indtil de har den ønskede struktur. Tilsæt salt og peber og rør de friske urter i. Ofres til Krishna.

DIDI MAS KØKKEN OG BENGALSK SUKTA

MADLAVNINGSLEKTION 15

af Yamuna Devi Dasi

Fra Back to Godhead 28-05, 1994.

Hvert tempel har sine ubesungne helte – hengivne, der i al anonymitet tjener Herren med dedikering. Man finder dem overalt, men få når til kokkestadiet af den 80-årige legende i Deitets-køkkenet i ISKCON's Mayapur Candrodoya-tempel i Vestbengalen.

Hendes navn er Radharani Dasi, men hun bliver kærligt kaldt Didi Ma eller bedstemor. Hver dag de sidste sytten år har hun hersket over sit territorie, køkkenet i Mayapur.

I dag mødte jeg Didi Ma i køkkenet kl. 6:30 om morgenen. Med hende var to *brahmacarier* med lysende ansigter, Ghanasyama og Rasavigraha Dasa, der har været i træning som hendes lærlinge i henholdsvis ni måneder og halvandet år. Hun sad på gulvet, hvor hun var omgivet af kurve med friskhøstede grønsager og messingbeholdere med brøndvand, og havde travlt med at rengøre og skære fad efter fad med grønsager med en meget gammel bengalsk fodkniv (dette redskab er et krumt blad, der er fastgjort på et bræt og holdes fast med ens fødder. Man sidder på gulvet og skærer grønsagerne ved at presse dem imod bladet. Et dejligt alternativ til at stå op). Hendes grå øjne sagde en masse og udtrykte billigelse eller misbilligelse med et blik. Ord var få bortset fra fyndige instruktioner eller varme udvekslinger med tempelpræsterne og det udvidede køkkenpersonale.

Indretning

I den stille morgenstund, der kun blev afbrudt af lyden af en glad bengalsk *kirtana*, blev jeg forbavset over den glidende strøm af køkken-aktivitet. Jeg stillede spørgsmål på mit rustne hindi-bengalske køkkensprog. På 5½ time leverede holdet fire gigantiske bakker med en tolvretters Deitets-morgenmad, en over 30-retters Deitets-frokost og talrige forskellige slags mælkekonfekter. De to *brahmacari*-kokke bytter pligter dagligt – fra grønsagskok til brød-og-konfekt-kok – men Didi Ma skærer altid grønsagerne. Det er underforstået, at det endelige resultat af de kunstfærdige retter afhænger af hendes præcise grønsagsskæring. Kokkene er endnu ikke avanceret til den post.

Organisering og resultater

Dagens brød-og-konfekt-kok, Rasavigraha Dasa, lavede papirtynde hvede-*capatier*, perfekt kogt ris med smør, friturestegte opblæste brød ved navn *luci*, sukkerglacerede bengalske kager ved navn *gaja*, kiks med kalonji-frø ved navn *nimki*, en kondenseret risbudding ved navn *chaval khira* overstrøet med rosiner og cashew-nødder, frugtterninger med ris rørt sammen med sød tykmælk, forskellige karamelkonfekter ved navn *barfi* og *sandesa* af mælk og ostemasse. Han arbejdede på en vesterlandsagtig marmor-bordplade og lavede al dejen i hånden. Med ikke meget andet end en rullepind og en kniv lavede han fejlfri retter.

Før grønsagskokken, Ghanasyama Dasa, begyndte på kogningen, malede han pastaer af frisk ingefær, spidskommenfrø, korianderfrø, hvide birkesfrø og særlige krydderfrøblandinger. Han rev frisk kokosnød på et kokosrivejern og lavede frisk tomatpuré i en mølle.

Herefter satte han sig på en lav skammel foran fire kogeblus, hvor han var omgivet af stødte krydderipastaer, fade med skårne grønsager, beholdere med hele krydderier og stødte krydderipulvere og dåser med ghee og olie. På typisk bengalsk manér kogte han alle retterne over høj varme med rigeligt ghee og olie i tykke skålformede *karai*-pander.

Et udpluk af hans retter: overdådig blomkåls-*carcari*, zucchiniterninger i en sukkerglasering, skårne grønne bønner i tomatglasering, puréret spinat med stegt panir-ost, jackfrugt-og-kartoffelterninger i en spidskommen-ingefær-sovs, grøn papaya med sprøde *channa*-kugler i kokossovs, pandestegt hel okra og kartoffelfingre plus emnet for denne måneds spalte, nemlig grønsagsstuvningen, der kaldes *sukta*. Alt sammen var det tilberedt i klassisk bengalsk tradition i Didi Mas stil.

Sukta

Hvordan jeg definerer og tilbereder bengalsk *sukta* kommer hovedsageligt fra instruktioner fra Srila Prabhupada og hans lillesøster Pisima. Jeg skriver om disse instruktioner i klassens tekstbog, *Lord Krishna's Cuisine*. Hvis du følger denne madlavningsserie, skal du læse afsnittet om *sukta* og derefter lave mindst tre af opskrifterne fra kogebogen.

Min oplevelse var, at *sukta* var en af de ting, Srila Prabhupada oftest bad om. Han ville få sin kok til at soltørre skiver af skåret 'bittermelon', som han kunne have med sig, når han rejste til steder, hvor frisk bittermelon ikke kunne fås. Jeg husker tilmed engang, hvor han selv lavede dem på tagterrassen i sin bolig i Bombay.

Sukta er en svagt til stærkt bitter grønsagsret med struktur fra tyktflydende supper til tykke stuvninger. Dens bitre smag kommer for det meste fra bittermelon, der kaldes *karela* i Indien og kan fås i mange kinesiske og asiatiske grønsagsforretninger og af og til i større supermarkeder. Ifølge mange ayurvediske eksperter hjælper bitre retter fordøjelsen og sætter gang i en træg appetit. Derfor spises de oftest i begyndelsen af et indisk måltid.

Didi Mas følgende udgave af *sukta* er rendyrket bengalsk og blander friturestegt bittermelon og grønne bananer med pandestegt kartoffel og grøn papaya, fire tropiske hovednæringsmidler. Du er fri til at eksperimentere med årstidens lokale grønsager såsom batater, ærter, gulerødder, auberginer, kartofler, søde kartofler, grønne bønner eller limabønner i enhver kombination. Friturestegte grønsager er det traditionelle og giver en overdådig kvalitet, men det er også lækkert at tilsætte dampede eller ristede grønsager til *sukta*-suppen. Det er imidlertid bedst ikke at dampe eller riste bittermelon. Den mildnes og er meget mere velsmagende, når den steges. Eksperimentér med ingredienser for at finde frem til dine egne *sukta*-favoritter.

Didi Mas sukta

(6 portioner)

Brug enhver af de fire forskellige slags grønsager, der nævnes i artiklen, plus bittermelon, så du kan blive fortrolig med retten. Glem derefter målene.

Krydderpasta:

½ tsk. fennikelfrø
½ tsk. korianderfrø
1 tsk. sorte sennepsfrø
en god centimeters stykke frisk ingefær
1–2 nellikefrø
1–2 jalapeno-chilier eller efter smag
¼ tsk. gurkemeje
3 spsk. vand

Grønsager:

1½ kg blandede grønsager skåret i stykker på 1 cm
olie eller ghee til pandestegning
0,6-1,2 dl bittermelon i skiver

Ristet krydderiblanding:

1 spsk. uraffineret majsolie eller ghee
1 tsk. spidskommenfrø
1 cassia- eller laurbærblad, stødt
1,5 l vand eller 1 l vand + 0,5 l mælk
salt og peber
2 spsk. friskhakkede korianderblade eller persille

Bland alle ingredienserne til krydderipastaen i en blender eller morter, indtil blandingen er lind, og overfør den derefter til en skål.

Steg rodfrugter, aubergine eller stivelsesholdige grønsager, indtil de er gyldenbrune (eller damp eller ovenrist dem, indtil grønsagerne er bløde). Stil dem til side.

(Fortsættes side 19)

BREVKASSE: ER MARIHUANA I SMÅ MÆNGDER ACCEPTABELT?

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Hvis man ryger marihuana i små mængder for afslapnings- og meditationsformål, anses dette så for at være 'beruselse', eller er det acceptabelt? Hvis man nu drikker vin eller øl uden at drikke, til man bliver beruset. Er det acceptabelt, hvis det gøres med mådehold?*

SVAR: Marihuana og alkohol bringer dig ikke til den virkelige meditative tilstand. Tværtimod overskygger de den rene bevidsthedstilstand, der opleves, når man virkelig kommer ind i den meditative tilstand. Hvorfor skulle du hælde vand på et bål, mens du forsøger at tænde det?

SPØRGSMÅL: *Der er en sætning, jeg ikke forstår: "Vi kan ikke spise kød, fisk og æg, for de er ikke blevet givet til os som vores kvote." Kan du ikke forklare, hvordan udtrykket "ikke givet til os som vores kvote" relaterer til vores spisevaner?*

SVAR: "Ikke givet som vores kvote" betyder, at Gud har foreskrevet forskellige slags mad til forskellige arter. For eksempel har en tiger lov til at spise kød. Hvis vi studerer en tigers krop, vil vi se, at hans krop er udformet af Gud til kødspisning. Hvis vi til sammenligning studerer en menneskekrop, vil vi se, at dets krop ikke er udformet af Gud til kødspisning. Det er meningen, at mennesket skal leve af en kost af frugter, korn, grønsager og mælkeprodukter.

SPØRGSMÅL: *Hvordan ved jeg, om jeg er helt Krishnabevidst? Hvordan kan jeg kontrollere det?*

SVAR: Jo mere du bliver avanceret i Krishnabevidsthed, desto mere vil du ikke have andet end Krishna at tale eller høre om. Du vil miste enhver tiltrækning til ting af denne verden, og gradvist vil du mere og mere erfare Krishna inde i alting og alting inde i Krishna.

Et andet tegn er, at jo mere du bliver fuld af Krishnabevidsthed, desto vil du se, hvor falden du er. Med andre ord vil du blive mere og mere ydmyg.

SPØRGSMÅL: *Jeg har forøget antallet af runder, jeg reciterer, men med hver eneste forøgelse har jeg det, som om mine sanser forsøger endnu hårdere på at holde mig i denne verden af maya. Har du noget forslag til, hvordan jeg kan komme igennem disse hårde tider.*

SVAR: At blive Krishnabevidst vil sige at erklære krig imod den materielle energi. Når vi forøger vores angreb på den materielle energi ved at forøge vores recitation, er det naturligt, at den materielle energi vil forsøge at forhindre os i at gøre yderligere fremskridt. Når vi står over for disse vanskelige øjeblikke i vores fremskridt, må vi presse fremad med en fornyet beslutsomhed på trods af forhindringerne.

Vanskelighederne opstår normalt, fordi vi er nødt til at løsrive os fra vores materielle tilknytninger. Men hvis man er i stand til at tolerere sådanne vanskeligheder og fortsætter med at presse fremad med stor beslutsomhed, vil ens vej til åndelig erkendelse helt sikkert krones med held.

Så ligegyldigt hvor hårdt sanserne trækker, skal du trække endnu hårdere. Den, der trækker hårdest, vinder. Hvis du lader dine sanser trække hårdere, vinder de. Men hvis du trækker hårdere, er det dig, der vinder. Du er nødt til at være helt fast forankret i din beslutsomhed om at lade fødsel, død, alderdom og sygdom bag dig for at opnå et evigt liv, der er fuld af lyksalighed og viden.

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Onsdag 17.4: Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomst. Festprogram fra kl. 17.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 07.00 - 08.00
Torsdag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Fredag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.
www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnadk/sets
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Program i tempel hver lørdag fra 17-19 og søndag fra 13-16.

Se Facebook (ISKCON Oslo) for nærmere detaljer.

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:
Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

2024 Mars
Hver søndag kl. 15-18: Traditional Hare Krishna Lovefeast.
Friday kirtan: Nesten hver fredag kl. 17-19. Se Facebook for mer info.

Web: harekrishna.no
Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon
Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

NARASIMHA-FLØJEN ÅBNER I MAYAPUR

Den 29. februar 2024 kom The Temple of Vedic Planetarium, der er under opførsel i ISKCON's verdenshovedkvarter i Sridhama Mayapur, Vestbengalen, et skridt nærmere fuldendelse, da østfløjen, der skal huse Deiteten af Herren Nrsimhadeva – Ugra Narasimha – officielt åbnede med deltagelse af flere hundredetusinde hengivne over tre dage.

Selve *murtien* af Ugra Narasimha og Prahlada Maharaja bliver dog først flyttet til templet, når det efter planen åbner i 2026, og derfor blev kun en kopi af *murtien* indviet med et stort *yajna*. Ikke desto mindre var det en milepæl i opfyldelsen af Srila Prabhupada og de tidligere *acaryaers* ønske om et stort tempel, der skulle tiltrække hele verdens opmærksomhed til Mayapur og Sri Caitanya Mahaprabhu. Alene den nu åbnede østfløj bliver verdens største tempel for Herren Nrsimhadeva.